



Zavod Republike Slovenije
za varstvo narave

Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana

Mušec Radovan
14
AZA

Številka: 7-III/2-28/2-o-04/TT
Datum: 03.09.2004

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo
Direktorat za prostor,
Urad za prostorski razvoj
Dunajska 21

1000 Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE,
PROSTOR IN ENERGIJO
LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 48

DATUM	17-09-2004	Vrednost
Številka		
352-21-5/2004		Priloge
Org. en. JUPR		2

ZADEVA: **Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja**

Na osnovi vaše vloge št. 352-21-5/2004, z dne 12.08.2004, prejete dne 18.08.2004, izdajamo v skladu s 97. in 98. členom Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 22/03 – UPB), v nadaljevanju ZON, naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja.

Vlogi ste priložili gradivo za pridobitev smernic (julij 2004):

- tekstualni del:
 - o opis variantnih potekov HC,
 - o opis tehničnih elementov HC,
- grafični del (povzeto po Idejni študiji Investbiro Koper, št. 2000-18/1, julij 2001):
 - o situacija s prikazom koridorjev poteka HC v merilu 1:25000.

Državni lokacijski načrt se nanaša na območje predvidenega poteka hitre ceste Koper-Dragonja v občinah Koper in Piran in sicer na koridor obstoječe glavne ceste Koper – mejni prehod Dragonja oz. koridor reke Drnice s prehodom Škocjanskega griča ter Šmarskega sedla.

Priložene naravovarstvene smernice vsebujejo:

- besedilo
- grafika - pregledne karte v merilih 1:50000.

Pred sprejetjem prostorskega akta je treba pridobiti mnenje o sprejemljivosti prostorske ureditve z vidika varstva narave - **naravovarstveno mnenje**. Brez naravovarstvenega mnenja akta ni mogoče sprejeti (šesti odstavek 97. člena ZON).

Naravovarstveno mnenje izda organizacija, pristojna za ohranjanje narave, ko prejme zahtevo pripravljavca akta. Tej zahtevi je treba priložiti **končni predlog** tega akta ter ustrezno **obrazložitev**, kako je pripravljavec ob pripravi akta upošteval naravovarstvene smernice (sedmi odstavek 97. člena ZON).

Grafični del končnega predloga prostorskega akta naj bo, če je mogoče v digitalni, sicer pa v analogni obliki v merilu 1 : 5000, vsebuje pa naj tako namensko rabo prostora kot območja varovanj in omejitev.

Besedilo končnega predloga prostorskega akta naj vsebuje poglavje »Ohranjanje narave« z navedbo zavarovanih območij, ekološko pomembnih območij, posebnih varstvenih območij in naravnih vrednot ter doda naslednja vsebina:

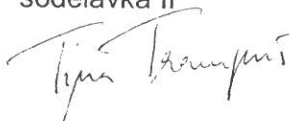
»Pri načrtovanju posegov v prostor se upoštevajo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti navedeni v strokovnem gradivu »Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja« (ZRSVN, OE Piran, september 2004), ki so priloga temu odloku.

Obrazložitev, kako je pripravilavec ob pripravi akta upošteval naravovarstvene smernice, naj vsebuje naslednjo razlago:

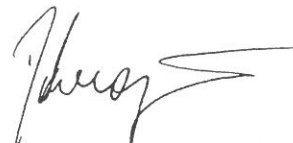
- opis vsebin iz naravovarstvenih smernic, ki so bile pri pripravi prostorskega akta upoštevane (npr. katera območja oz. objekti, katere usmeritve);
- opis vsebin iz naravovarstvenih smernic, ki niso bile upoštevane z ustrezno obrazložitvijo za vsako območje oz. objekt.

Morebitna vprašanja in dodatne pojasnila v zvezi z vsebino naravovarstvenih smernic naslovite na Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Piran, Tartinijev trg 12, 6330 Piran (tel. 05-6710-901).

Pripravila:
Tina Trampuš, u.d.i.k.a.
sodelavka II



Direktor:
Darij Krajčič, univ.dipl.inž.gozd.



Priloga:

Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja
– besedilo s prilogami in disketa

Poslati:

- arhiv, tu,
- naslovníku.



**Zavod Republike Slovenije za varstvo narave,
Območna enota Piran**
Istituto della Repubblica di Slovenia per la tutela della natura,
Unità territoriale di Pirano

NARAVOVARSTVENE SMERNICE

za

državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja

Nosilka
Tina Trampuš, u.d.i.k.a.
Sodelavka II



Vodja Območne enote
mag. Robert Turk, univ. dipl. biol.
Svetnik

PIRAN, september 2004

Naloga: NARAVOVARSTVENE SMERNICE ZA
DRŽAVNI LOKACIJSKI NAČRT ZA HITRO CESTO NA ODSEKU
KOPER-DRAGONJA

Naročnik: REPUBLIKA SLOVENIJA,
MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PROSTOR IN ENERGIJO,
DIREKTORAT ZA PROSTOR,
URAD ZA PROSTORSKI RAZVOJ

Izdelovalec: ZAVOD RS ZA VARSTVO NARAVE – OE PIRAN
Istituto della Repubblica di Slovenia per la tutela della natura - Unità
territoriale di Pirano
Tartinijev trg - Piazza Tartini 12, 6330 Piran - Pirano

Nosilka naloge: TINA TRAMPUŠ, u.d.i.k.a.

Sodelavka: BARBARA VIDMAR, prof. biol.

Številka naloge: 7-III/2-28/2-o-04/TT

**Kraj in datum
izdelave:** PIRAN, september 2004

VSEBINA

1	UVOD	5
1.1	SPLOŠNA NAČELA IN PRINCIPI OHRANJANJA NARAVE	5
1.2	NARAVOVARSTVENE SMERNICE PO ZAKONU O OHRANJANJU NARAVE	5
1.3	OBVEZNOST PRIDOBITVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	6
1.4	PRAVNE OSNOVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	6
1.5	OSNOVNI POJMI	7
2	SPLOŠNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	9
2.1	PREGLED ZAVAROVANIH OBMOČIJ IN TISTI DELOV NARAVE, KI NAJ SE ZAVARUJEJO	9
2.2	NARAVNE VREDNOTE	9
2.2.1	<i>Pregled novo predlaganih naravnih vrednot</i>	9
2.3	HABITATNI TIPI	11
2.4	EKOLOŠKO POMEMBNA OBMOČJA	12
2.5	POSEBNA VARSTVENA OBMOČJA (OBMOČJA NATURA 2000)	12
2.6	ELEMENTI KRAJINE, POMEMBNI ZA OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI	13
3	POSEBNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC	14
3.1	VARSTVENI REŽIMI ZA VARSTVO ZAVAROVANIH OBMOČIJ	14
3.2	USMERITVE ZA VARSTVO PREDLAGANIH ŠIRŠIH ZAVAROVANIH OBMOČIJ	14
3.3	USMERITVE ZA VARSTVO NARAVNIH VREDNOT	14
3.3.1	<i>Splošne varstvene usmeritve</i>	14
3.3.2	<i>Podrobnejše varstvene usmeritve</i>	15
3.3.3	<i>Konkretne varstvene usmeritve</i>	18
3.4	PRIPOROČILA ZA VARSTVO NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT	18
3.5	USMERITVE ZA OHRANJANJE HABITATNIH TIPOV V UGODNEM STANJU	18
3.6	USMERITVE ZA VARSTVO EKOLOŠKO POMEMBNIH OBMOČIJ	20
3.6.1	<i>Splošne varstvene usmeritve na ekološko pomembnih območij</i>	20
3.6.2	<i>Podrobnejše varstvene usmeritve na ekološko pomembnih območij</i>	20
3.6.3	<i>Konkretne varstvene usmeritve na ekološko pomembnih območij</i>	21

3.7	USMERITVE ZA VARSTVO POSEBNIH VARSTVENIH OBMOČIJ (OBMOČIJ NATURA 2000)	21
3.7.1	<i>Splošne varstvene usmeritve na posebnih varstvenih območjih</i>	21
3.7.2	<i>Podrobnejše varstvene usmeritve na posebnih varstvenih območjih</i>	22
3.7.3	<i>Konkretne varstvene usmeritve na posebnih varstvenih območjih</i>	22
3.8	PRIPOROČILA ZA OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI V KRAJINI	23
4	KONKRETNE SMERNICE ZA IZDELAVO PROJEKTOV	24
5	POGOJI	24
6	VIRI IN LITERATURA	25
7	PRILOGE	25

1 UVOD

Zakon o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 22/03 – UPB), v nadaljevanju ZON, je pomembno razširil področje varstva narave glede na prej veljavni zakon o naravni in kulturni dediščini. Tako se ukrepi za ohranjanje biotske raznovrstnosti nanašajo na celotno naravo in preko varstva habitatnih tipov, ekološko pomembnih in posebnih varstvenih območij ter varstva rastlinskih in živalskih vrst, posegajo na vsa področja dejavnosti človeka. Pojem naravne vrednote je v celoti prekril pojem naravne dediščine in naravnih znamenitosti (162. člen ZON).

1.1 SPLOŠNA NAČELA IN PRINCIPI OHRANJANJA NARAVE

Pri urejanju prostora, rabi naravnih dobrin in varstvu nepremične kulturne dediščine se upoštevajo nekatera splošna načela in principi ohranjanja narave:

- ZON določa ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistem varstva naravnih vrednot z namenom prispevati k ohranjanju narave (1. člen ZON). Ukrepi ohranjanja biotske raznovrstnosti in sistem varstva naravnih vrednot se vključujejo v urejanje prostora ter rabo in izkoriščanje naravnih dobrin ter ukrepe varstva kulturne dediščine na način, ki ga določa zakon (6. člen ZON).
- Fizične in pravne osebe morajo ravnati tako, da prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in varujejo naravne vrednote. Država, lokalne skupnosti ter druge osebe javnega prava so pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti dolžne upoštevati načela, cilje in ukrepe ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot ter pri tem medsebojno sodelovati (7. člen ZON).
- Posegi v naravo, ki vključujejo tudi gradnje, se morajo planirati, načrtovati in izvajati tako, da ne okrnijo narave. Okrnitev narave je stanje narave, ko so zaradi človekove dejavnosti spremenjeni naravni procesi tako, da je porušeno naravno ravnovesje ali so uničene naravne vrednote (11. člen ZON). V postopkih načrtovanja rabe ali izkoriščanja naravnih dobrin in urejanja prostora mora pristojni državni ali lokalni organ izbrati tisto odločitev, ki ob približno enakih učinkih izpolnjuje merilo najmanjšega možnega poseganja v naravo in v primeru obstoja alternativnih tehničnih možnosti za izvedbo posega ne okrni narave (96. člen ZON).

1.2 NARAVOVARSTVENE SMERNICE PO ZAKONU O OHRANJANJU NARAVE

Naravovarstvene smernice so strokovno gradivo, s katerim se za območje, ki ima na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave poseben status, opredelijo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti. V naravovarstvenih smernicah se k načrtom rabe naravnih dobrin navedejo tudi usmeritve, izhodišča oziroma pogoji za trajnostno rabo sestavin biotske raznovrstnosti (97. člen ZON).

V prehodnem obdobju do sprejema vseh za vsebino naravovarstvenih smernic pomembnih podzakonskih aktov se na podlagi 173. člena ZON za določitev vsebine naravovarstvenih smernic uporabljajo strokovne podlage za varstvo območij naravne in kulturne dediščine v delu, ki se nanaša na naravno dediščino, in varstveni režimi, določeni v aktih o razglasitvah, izdanih na podlagi zakonov iz 163. člena ZON in zakona o Triglavskem narodnem parku (Uradni list SRS, št. 17/81, 18/81, 42/86), zakona o spominskem parku Trebče (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86), zakona o regijskem parku Škocjanske jame (Uradni list RS, št. 57/96) in zakona o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98).

Do sprejema predpisa, s katerim bodo določene naravne vrednote, se za opredelitev vsebine naravovarstvenih smernic v delu, ki se v okviru naravnih vrednot nanaša na naravno dediščino, uporabljajo strokovni predlogi za določitev naravnih vrednot, ki sta jih pripravila Agencija RS za okolje in Zavod RS za varstvo narave, v nadaljevanju ZRSVN. Temu dejstvu je prilagojena tudi vsebina predloženih naravovarstvenih smernic, glede na vsebino, ki jo predpisuje 98. člen ZON.

1.3 OBVEZNOST PRIDOBITVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

Državni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava, ki so pristojne za pripravo prostorskih aktov in drugih aktov rabe naravnih dobrin, si morajo v postopku priprave teh aktov pridobiti naravovarstvene smernice. Naravovarstvene smernice je treba pridobiti tudi v postopku sprejemanja aktov razglasitve nepremičnega kulturnega spomenika, ki se nanašajo na območja, ki so na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave določena za zavarovana območja, ekološko pomembna območja in posebna varstvena območja ter naravne vrednote, razen območij kulturne krajine in spomenikov oblikovane narave (97. člen ZON).

1.4 PRAVNE OSNOVE NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

Kot pravna osnova za varstvo narave se uporabljajo mednarodne pogodbe, resolucije in priporočila, državni predpisi (zakoni, odloki, navodila in drugi podzakonski akti) ter občinski predpisi. Upoštevati je potrebno prednostno veljavnost predpisov višjega reda. Vsebinska naravovarstvenih smernic temelji na naslednjih predpisih:

Mednarodne konvencije in predpisi Evropske unije

- Konvencija o biološki raznovrstnosti (Uradni list RS, št.30/96, MP št.7),
- Konvencija o varstvu prosto živečega evropskega rastlinstva in živalstva ter njihovih naravnih življenjskih prostorov – Bernska konvencija (Uradni list RS, št.55/99, MP št.17),
- Konvencija o varstvu selitvenih vrst prosto živečih živali – Bonska konvencija (Uradni list RS, št.72/98, MP št.18),
- Direktiva Sveta o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst - Direktiva o habitatih (92/43/EEC),
- Direktiva o ohranjanju prosto živečih vrst ptic – Ptičja direktiva (79/409/EEC).

Predpisi Republike Slovenije

- Nacionalni program varstva okolja (Uradni list RS, št. 83/99),
- Strategija ohranjanja biotske raznovrstnosti v Sloveniji (sprejeta na 55. seji Vlade, dne 20. 12. 2001),
- Program dela vlade za leto 2003,
- Zakon o ohranjanju narave – ZON (Uradni list RS, št. 22/03 – UPB, 41/04),
- Zakon o varstvu okolja – ZVO (Uradni list RS, št. 41/04),
- Pravilnik o uvrstitvi ogroženih rastlinskih in živalskih vrst v rdeči seznam (Uradni list RS, št. 82/02),
- Uredba o ekološko pomembnih območjih (Uradni list RS, št. 48/04),
- Uredba o habitatnih tipih (Uradni list RS, št. 112/03),
- Uredba o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04),
- Uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 16/95, 28/95),
- Uredba o zavarovanih prosto živečih rastlinskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04)
- Uredba o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS, št. 46/04)

- Uredba o zvrsteh naravnih vrednot (Uradni list RS, št. 52/02, 67/03),
- Pravilnik o določitvi in varstvu naravnih vrednot (v postopku sprejemanja),
- Zakon o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98).

Občinski predpisi

- Odlok o razglasitvi posameznih naravnih spomenikov in spomenikov oblikovane narave v občini Piran (Primorske novice, Uradne objave št. 5/90)

1.5 OSNOVNI POJMI

Biotska raznovrstnost je raznovrstnost živih organizmov in vključuje raznovrstnost znotraj vrst, med različnimi vrstami, gensko raznovrstnost ter raznovrstnost ekosistemov (2. člen ZON).

Ekološko pomembno območje je območje habitatnega tipa, dela habitatnega tipa ali večje ekosistemske enote, ki pomembno prispeva k ohranjanju biotske raznovrstnosti (32. člen ZON).

Habitatni tip je biotopsko ali biotsko značilna in prostorsko zaključena enota ekosistema, katerega ohranjanje v ugodnem stanju prispeva k ohranjanju ekosistemov (31. člen ZON).

Naravna vrednota je poleg redkega, dragocenega ali znamenitega naravnega pojava tudi drug vredni pojav, sestavina oziroma del žive ali nežive narave, naravno območje ali del naravnega območja, ekosistem, krajina ali oblikovana narava. Zlasti so to geološki pojavi, minerali, fosili ter njihova nahajališča, površinski in podzemni kraški pojavi, podzemne jame, soteske in tesni ter drugi geomorfološki pojavi, ledeniki in oblike ledeniškega delovanja, izviri, slapovi, brzice, jezera, barja, potoki in reke z obrežji, morska obala, rastlinske in živalske vrste, njihovi izjemni osebki ter njihovi življenjski prostori, ekosistemi, krajina in oblikovana narava. Naravne vrednote obsegajo vso naravno dediščino na območju Republike Slovenije (4. člen ZON).

Posebno varstveno območje je ekološko pomembno območje, ki je na ozemlju Evropske zveze pomembno za ohranitev ali doseganje ugodnega stanja vrst, njihovih habitatov in habitatnih tipov (33. člen ZON).

Ukrepi varstva so pravni, administrativni, finančni in drugi ukrepi, ki omogočajo uresničevanje varstvenih usmeritev. Neposredni ukrepi varstva so: pogodbeno varstvo, skrbništvo, zavarovanje in začasno zavarovanje ter obnovitev (45., 47., 48., 49., 50. in 52. člen ZON).

Varstvene usmeritve za ohranjanje biotske raznovrstnosti so usmeritve za izvajanje posegov in opravljanje dejavnosti ter drugih aktivnosti, ki lahko vplivajo na lastnosti habitatnih tipov in kvaliteto življenjskega prostora rastlin in živali.

Varstvene usmeritve za varstvo naravnih vrednot so usmeritve za posege in dejavnosti človeka na naravni vrednoti in na območju, ki je z naravno vrednoto vidno ali funkcionalno povezano z namenom, da se naravna vrednota ohranja.

Zavarovana območja so ožja ali širša območja narave, za katere je vlada ali pristojni organ ene ali več lokalnih skupnosti ali skupaj vlada in pristojni organ ene ali več lokalnih skupnosti sprejel akt o zavarovanju (55. člen ZON). Ožja zavarovana območja so naravni spomenik, naravni rezervat in strogi naravni rezervat. Širša zavarovana območja so narodni, regijski in krajinski park.

Zvrsti naravnih vrednot določa Uredba o zvrsteh naravnih vrednot na podlagi njihovih lastnosti, pri čemer se upoštevajo zlasti značilnosti naravnih pojavov in naravnih oblik. Zvrsti naravnih vrednot so: površinska geomorfološka, podzemeljska geomorfološka, geološka, hidrološka, botanična, zoološka, ekosistemska, drevesna in oblikovana naravna vrednota, krajinska vrednota, mineral in fosil.

Status delov narave glede na vsebino in naravovarstveni pomen:

- *naravna vrednota državnega pomena* (NVDP),
- *naravna vrednota lokalnega pomena* (NVLP),
- *zavarovano območje* (NS – naravni spomenik, NR – naravni rezervat, KP – krajinski park, RP – regijski park),
- *predlog za zavarovano območje* (pNS, pNR, pKP, pRP) je del narave, ki ima tolikšno naravovarstveno vrednost, da bi zanj bilo potrebno sprejeti akt o zavarovanju,
- *ekološko pomembno območje* (EPO),
- *posebno varstveno območje* (PosVO),
- *habitatni tip* (HT).

2 SPLOŠNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

2.1 PREGLED ZAVAROVANIH OBMOČIJ IN TISTIH DELOV NARAVE, KI NAJ SE ZAVARUJEJO

Tabela 2.1: Zavarovana območja

EV. ŠT.	IME	OCENA STANJA IN ZNAČILNOSTI	STATUS	URADNA OBJAVA
301	Grič Stena v dolini reke Dragonje	apnenčast grič sredi flišne pokrajine; stena s spodmoli, botanična posebnost – redke rastlinske vrste; v okolici kmetijska raba;	NS, NVDP	*PN UO 5/90
1265	Naravni rezervat Škocjanski zatok	območje brakične lagune in zemljišč ob njej (Bonifika), ki je pomembna ornitološka lokaliteta; območje se ureja v skladu z ureditvenim načrtom za NR	NR, NVDP	UL RS, 20/98
3621	Reka Dragonja s pritoki	presihajoča reka z redkimi in ogroženimi rastlinskimi in živalskimi vrstami; NS obsega strugo reke Dragonje in njene brežine v občini Piran; vodotok na tem delu reguliran;	NS, NVDP	*PN UO 5/90

*Primorske novice, Uradne objave

Tabela 2.2: Predlagana zavarovana območja

EV. ŠT.	IME	OCENA STANJA IN ZNAČILNOSTI	STATUS
835	Krajinski park Dragonja	območje Slovenske Istre z ohranjeno biotsko raznovrstnostjo in številnimi naravnimi vrednotami; območje pomembno prispeva k naravnemu ravnovesju in h genski povezanosti populacij;	pKP, del je PosVO

Zavarovana območja in tisti deli narave, ki naj se zavarujejo so prikazani v digitalni obliki na priloženi disketi. Grafični podatki so vrisani na sloju TTN 5 ali DTK 25 in obdelani v programu Arc View ter prikazani tudi na pregledni karti (Priloga 1).

2.2 NARAVNE VREDNOTE

Minister določi naravne vrednote in jih razvrsti na naravne vrednote državnega in lokalnega pomena ter predpiše podrobnejše varstvene in razvojne usmeritve za varstvo naravne vrednote. (37. člen ZON).

Do sprejema predpisa ministra, ki je v postopku sprejemanja, se za opredelitev vsebine naravovarstvenih smernic, ki se nanaša na naravne vrednote, uporablja strokovni predlog za določitev naravnih vrednot, ki sta ga pripravila Agencija RS za okolje in Zavod RS za varstvo narave, to je seznam *Razvrstitev naravnih vrednot na vrednote državnega in lokalnega pomena za območje OE Piran (januar, 2002)* (49. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah ZON, Uradni list RS, št. 119/02).

LEGENDA:

- EV. ŠT. - evidenčna številka naravne vrednote iz predloga Registra naravnih vrednot;
- IME - ime naravne vrednote;
- KRATKA OZNAKA - kratka oznaka naravne vrednote;

- ZVRST - zvrst naravne vrednote, in sicer:
 - **geomorf** – geomorfološka površinska naravna vrednota,
 - **geol** – geološka naravna vrednota,
 - **hidr** – hidrološka naravna vrednota,
 - **bot** – botanična naravna vrednota,
 - **zool** – zoološka naravna vrednota,
 - **ekos** – ekosistemska naravna vrednota,
 - **kraj** – krajinska vrednota;
- STATUS, in sicer:
 - **NVDP** - naravna vrednota državnega pomena,
 - **NVLP** - naravna vrednota lokalnega pomena,
 - **npNVLP** – novo predlagana naravna vrednota lokalnega pomena,
 - **EPO** – ekološko pomembno območje,
 - **HT** – habitatni tip,
 - **pKP, pRP** – predlog za zavarovanje,
 - **NS, NR** – zavarovano območje,

Tabela 2.3: Deli narave predlagani za naravne vrednote

EV. ŠT.	IME	KRATKA OZNAKA	ZVRST	STATUS
50	Dragonja - vodotok	vodotok v flišu, fosili – sledovi lezenja, izjemne hidrogeomorfološke, geomorfološke oblike;	hidr, geol, geomorf, bot, zool	NVDP, NS (na območju občine Piran)
301	Stena v dolini Dragonje	apnenčasta stena v dolini Dragonje	geomorf, geol, bot, ekos	NVDP, NS
1265	Škocjanski zatok	obalna laguna z brakično vodo, pomembna ornitološka lokaliteta pri Koprju	geomorf, hidr, bot, zool, ekos	NVDP, NR

Naravne vrednote so prikazane v digitalni obliki na priloženi disketi. Grafični podatki so vrisani na sloju TTN 5 in obdelani v programu Arc View ter prikazani tudi na pregledni karti (Priloga 2).

2.2.1 PREGLED NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT

To so deli narave, ki so bili na novo evidentirani in ovrednoteni, ter za katere se upravičeno domneva, da imajo lastnosti, zaradi katerih bodo določeni za naravne vrednote.

Tabela 2.4: Novo predlagane naravne vrednote.

ZAP. ŠT.	IME	KRATKA OZNAKA	ZVRST	STATUS
1	Padna- Sv.Peter- Dragonja	reliefno razgibana krajina s strmimi pobočji poraslimi z gozdom ter slemenskimi izravnjavami z naselji in pretežno kmetijsko rabo; v dolini ob Dragonji in Drnici kmetijske površine z vmesnimi živicami in drevjem;	kraj	npNVLP
2	Korte-Medoši- Krog	reliefno razgibana krajina s strmimi pobočji poraslimi z gozdom ter slemenskimi izravnjavami z naselji in pretežno kmetijsko rabo;	kraj	npNVLP

Novo predlagane naravne vrednote so prikazane v digitalni obliki na priloženi disketi. Grafični podatki so vrisani na sloju TTN 5 in obdelani v programu Arc View ter prikazani tudi na pregledni karti (Priloga 2).

2.3 HABITATNI TIPI

Habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju so tisti, ki so na ozemlju Republike Slovenije redki, ranljivi, imajo majhno naravno območje razširjenosti ali predstavljajo za določeno biogeografsko regijo značilen habitatni tip in tisti, katerih ohranjanje v ugodnem stanju se izvaja na podlagi ratificiranih mednarodnih pogodb oziroma je v interesu Evropske unije.

Na obravnavanem območju popis habitatnih tipov ni bil izveden. Glede na poznavanje terena ocenjujemo da se na območju nahajajo naslednji habitatni tipi, ki se po Uredbi o habitatnih tipih prednostno ohranjajo:

LEGENDA:

NAZIV – ime habitatnega tipa;

PREDNOSTNI HT v EU - habitatni tipi, ki so na območju Evropske unije v nevarnosti, da izginejo, zato so v predpisih opredeljeni kot prednostni;

SKUPINA HT - skupina habitatnih tipov:

- 2 - habitatni tipi sladkih voda,
- 3 - habitatni tipi grmišč in travišč,
- 4 - gozdni habitatni tipi,

Tabela 2.5: Habitatni tipi

NAZIV	PREDNOSTNI HT v EU	SKUPINA HT	OZNAKA
Zakoreninjena podvodna vegetacija		2	Združbe zakoreninjenih podvodnih večletnic dristavcev (<i>Potamogeton spp.</i>), ki nad vodno površino poženejo samo socvetja. <i>reka Dragonja</i>
Vegetacija tekočih voda		2	Sestoji zakoreninjenih vodnih rastlin iz rodov žabji las (<i>Callitriche spp.</i>), kolenčasti dristavec (<i>Potamogeton nodosus</i>), vodna zlatca (<i>Ranunculus subg. Batrachium</i>) itd. vključno z mahovi in makroskopskimi algami. <i>reka Dragonja</i>
Srednjeevropska suha in polsuha travišča s prevladujočo vrsto <i>Bromus erectus</i> (* pomembna rastišča kukavičevk)	(*)	3	Suha in polsuha sekundarna travišča Srednje Evrope, v Sloveniji izven submediteranskega območja, pretežno na karbonatni podlagi, tudi na flišu in kisli peščeni podlagi. Praviloma uspevajo na južnih eksponiranih legah. Tla so bazična na karbonatih ali nevtralna do zmerno zakisana na flišu. Večinoma so značilna za gričevnat svet tradicionalne kulturne krajine in so v ekstenzivni negi, brez ali z zmernih gnojenjem. Značilne so številne orhideje, nageljčki, pojalniki. <i>Slovenska Istra</i>
Vzhodnosubmediteransko (submediteransko-ilirska) suha in polsuha travišča		3	Suha in polsuha travišča Zahodnega Balkana vzdolž vzhodne Jadranske obale od Tržaškega Krasa do Črne gore v pasu listopadnih submediteranskih gozdov bukve, črnega gabra in puhavca ter kraškega gabra. Razvita so na karbonatih in flišu, v Sloveniji le v submediteranskem območju. Taka travišča se vzdržujejo z ekstenzivno košnjo ali pašo, vendar so večidel zaradi opuščanja rabe v zaraščanju. Faze zaraščanja obsegajo razvoj visokega steblikovja. <i>Slovenska Istra</i>
Termofilni hrastovi gozdovi		4	Gozdovi in grmišča s prevladujočimi hrasti v submediteranskem območju in izven njega. <i>Slovenska Istra</i>

2.4 EKOLOŠKO POMEMBNA OBMOČJA

Vlada določi ekološko pomembna območja, predpiše varstvene usmeritve za ohranitev ali doseganje ugodnega stanja habitatnih tipov, rastlinskih in živalskih vrst ter njihovih habitatov, ter zagotavlja varstvo ekološko pomembnih območij z ukrepi varstva naravnih vrednot na podlagi zakona (32. člen ZON).

Na obravnavanem območju so kot ekološko pomembna območja določena:

Tabela 2.6: Ekološko pomembna območja

KODA	IME	OPIS	STATUS
71500	Dragonja - porečje	raznoverstnost habitatnih tipov, ki so dobro ohranjeni, redke in ogrožene vrste: ptice, progasti gož, potočni rak idr.; območje pomembno prispeva h genski povezanosti populacij vrst;	EPO, pKP, del je PosVO
77600	Škocjanski zatok	največje brakično mokrišče v Sloveniji; raznoverstnost habitatnih tipov, številne redke in ogrožene ptice ter rastlinske vrste (slanuše);	EPO, NR, PosVO

Ekološko pomembna območja so prikazana v digitalni obliki na priloženi disketi. Grafični podatki so vrisani na sloju TTN5 in obdelani v programu Arc View ter prikazani tudi na pregledni karti (Priloga 3).

2.5 POSEBNA VARSTVENA OBMOČJA (OBMOČJA NATURA 2000)

Vlada po predhodnem mnenju samoupravnih lokalnih skupnosti, na katerih ozemlju leži predlagano posebno varstveno območje, določi posebna varstvena območja na območju države in varstvene cilje na teh območjih ter predpiše varstvene usmeritve za ohranitev ali doseganje ugodnega stanja vrst, njihovih habitatov in habitatnih tipov ter zagotavlja njihovo varstvo z ukrepi varstva naravnih vrednot na podlagi tega zakona (33. člen ZON).

Na podlagi direktiv sveta EU je vlada RS dne 30.4.2004 sprejela Uredbo o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000). Na območju predvidene hitre ceste Koper-Dragonja so kot posebna varstvena območja določeni:

Tabela 2.7: Posebna varstvena območja

KODA	IME	KRATKA OZNAKA OBMOČJA	KVALIFIKACIJSKE VRSTE IN HABITATI
SI3000252 in SI5000008	Škocjanski zatok	območje med Kopro in avtocesto Ankaran-Žusterna: brakična laguna in halofitni travniki;	Rastlinske in živalske vrste: solinarka, ozki vretenc Habitatni tipi: Sredozemska slanoljuba grmičevja, sredozemska slana travišča, pionirski sestoji vrst rodu <i>Salicornia</i> in drugih enoletnic na mulju in pesku, obalne lagune, muljasti in peščeni položi, kopni ob oseki; ptice: beločeli deževnik, čaplica, rakar, srpična trstnica
SI3000212	Slovenska Istra	območje vzhodno od ceste Koper-Dragonja in južno od ceste Šmarje-Marezige s prevladujočo kmetijsko rabo in zaraščajočimi površinami;	Rastlinske in živalske vrste: jadranska smrdljiva kukavica, kraški zmrzlikar, progasti gož, močvirska sklednica, hribski urh, veliki pupek, grba, hromi volnoritec, barjanski okarček, travniški postavnež; Habitatni tipi: gozdovi s prevladujočima vrstama <i>Quercus ilex</i> in <i>Q. rotundifolia</i> , karbonatna skalna pobočja z vegetacijo skalnih razpok, travniki s prevladujočo stožko na karbonatnih, šotnih ali glineno-muljastih tleh, vzhodna submediteranska suha travišča, sestoji navadnega brina;

Posebna varstvena območja so prikazana v digitalni obliki na priloženi disketi. Grafični podatki so vrisani na sloju DTK 25 in obdelani v programu Arc View ter prikazani tudi na pregledni karti (Priloga 4).

Usmeritve so v poglavju 3.7.

2.6 ELEMENTI KRAJINE POMEMBNI ZA OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI

Ohranjajo, razvijajo in ponovno vzpostavljajo se krajinska pestrost in tiste značilnosti krajine, ki so pomembne za ohranjanje biotske raznovrstnosti.

Na obravnavanem območju se ohranjajo:

- drevesne in grmovne živice,
- kmetijske terase in suhozidi,
- mozaičnost kmetijske krajine,
- kali (puči, mlake).

Priporočila so v poglavju 3.8.

3 POSEBNI DEL NARAVOVARSTVENIH SMERNIC

3.1 VARSTVENI REŽIMI ZA VARSTVO ZAVAROVANIH OBMOČIJ

Naravni rezervat Škocjanski zatok

Zavarovan z Zakonom o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98) – v prilogi.

Varstveni režimi so navedeni v II. poglavju Zakona in so razdeljeni na prvo območje (laguna) in drugo območje (polje).

Grič Stena v dolini reke Dragonje

Zavarovan z Odlokom o razglasitvi posameznih naravnih spomenikov in spomenikov oblikovane narave v občini Piran (Primorske novice, Uradne objave št. 5/90) – v prilogi.

Varstveni režimi in pravila ravnanja so navedeni v 16. in 17. členu omenjenega odloka.

Reka Dragonja s pritoki

Zavarovan z Odlokom o razglasitvi posameznih naravnih spomenikov in spomenikov oblikovane narave v občini Piran (Primorske novice, Uradne objave št. 5/90) – v prilogi.

Varstveni režimi in pravila ravnanja so navedeni v 20. in 21. členu omenjenega odloka.

3.2 USMERITVE ZA VARSTVO PREDLAGANIH ŠIRŠIH ZAVAROVANIH OBMOČIJ

Na območjih, ki so predlagana za širša zavarovana območja se posege in dejavnosti izvaja tako, da se ne ogroža prvobitnosti narave. Predvsem se pazljivo izvaja dejavnosti navedene v 68. členu ZON, pri tem pa se upoštevajo tudi varstvene usmeritve iz Nacionalnega programa varstva okolja.

3.3 USMERITVE ZA VARSTVO NARAVNIH VREDNOT

3.3.1 SPLOŠNE VARSTVENE USMERITVE

Na naravni vrednoti

- Nihče ne sme ravnati z naravnimi vrednotami tako, da ogrozi njihov obstoj. (40. člen ZON)
- Posegi in dejavnosti se izvajajo na naravni vrednoti, če ni drugih prostorskih ali tehničnih možnosti za izvedbo posega ali opravljanje dejavnosti. (5. člen Uredbe o zvrsteh naravnih vrednot)
- Če ni drugih prostorskih ali tehničnih možnosti se posegi in dejavnosti:
 - na površinski in podzemeljski geomorfološki, hidrološki in geološki naravni vrednoti izvajajo v obsegu in na način, da se ne uničijo, poškodujejo ali bistveno spremenijo lastnosti, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto, oziroma v obsegu in na način, da se v čim manjši možni meri spremenijo druge fizične, fizikalne, kemijske, vidne in funkcionalne lastnosti naravne vrednote
 - na botanični in zoološki naravni vrednoti izvajajo tako, da se ne poslabšajo življenjske razmere rastlin in živali, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto, do takšne mere, da jim je onemogočeno dolgoročno preživetje.
 - na ekosistemski naravni vrednoti izvajajo tako, da se ne spremenijo kvalitete ekosistema ter naravni procesi v njem do takšne mere, da se poruši naravno ravnovesje.

- na krajinski vrednoti izvajajo tako, da se ne zmanjšuje krajinska pestrost ter da se ne uniči, poškoduje ali bistveno spremeni lastnosti krajinskih elementov ter njihove razporeditve v prostoru. (Uredba o zvrsteh naravnih vrednot)

3.3.2 PODROBNEJŠE VARSTVENE USMERITVE

1. Površinske geomorfološke naravne vrednote

Na naravni vrednoti:

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti zunaj naravne vrednote, izvaja tako, da se izkoristijo vse možne tehnične ali druge rešitve, da se naravna vrednota ne poškoduje ter, da je njena vidna podoba čim manj spremenjena.
- Zemeljska dela (izravnavanje, poglobljanje terena, nasipavanje, zasipavanje) se na naravni vrednoti izvaja tako, da se ohranjajo lastnosti, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto ter, da je njena vidna podoba čim manj spremenjena.
- Vibracije zaradi eksplozij ali iz drugih virov smejo biti tolikšne, da ne ogrozijo stabilnosti naravne vrednote.
- Odpadkov in drugega materiala, vključno z odpadnim izkopskim ali gradbenim materialom, se ne odlaga ali skladišči na naravni vrednoti.

2. Geološke naravne vrednote

Na naravni vrednoti

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti zunaj naravne vrednote, izvaja tako, da se izkoristijo vse možne tehnične ali druge rešitve, da se naravna vrednota ne poškoduje ter, da je njena vidna podoba čim manj spremenjena.
- Zemeljska dela (izravnavanje, poglobljanje terena, nasipavanje, zasipavanje, nasipavanje) se na naravni vrednoti izvaja tako, da se ohranjajo lastnosti, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto ter, da je njena vidna podoba čim manj spremenjena.
- Vibracije zaradi eksplozij ali drugih virov na naravni vrednoti smejo biti tolikšne, da ne ogrozijo stabilnosti naravne vrednote.
- Odpadkov in drugega materiala, vključno z odpadnim izkopskim ali gradbenim materialom, se na naravni vrednoti ne odlaga in ne skladišči.
- Delov naravne vrednote se ne lomi, razbija, odkopava ali odnaša v takem obsegu, da se uniči nahajališče oziroma okrne lastnosti, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto. Izjemoma se to lahko izvaja v ohranitvene namene, če na nahajališču ni mogoče zagotoviti učinkovitega varstva.

3. Hidrološke naravne vrednote

Na naravni vrednoti

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti zunaj naravne vrednote, izvaja tako, da se izkoristijo vse možne tehnične ali druge rešitve, da se naravna vrednota ne poškoduje ter, da je njena vidna podoba čim manj spremenjena.
- Objekte in naprave za različne namene se na naravni vrednoti namešča oziroma se njihovo delovanje zagotavlja tako, da se ne prekinja zveznosti vodnega toka, da se ne spreminja ali bistveno ne spreminja količina vode in hitrost pretoka, prostorska in časovna razporeditev voda, smer toka, oblika in dno struge vodotoka ter, da se bistveno ne

spremenijo vidne in funkcionalne lastnosti naravne vrednote. V koritu se ohranja naraven pretok.

- Vodnogospodarska dela se izvaja sonaravno, tako da se v največji možni meri ohranjajo vidne in funkcionalne lastnosti naravne vrednote.
- Ne slabša se kvalitete vode, ne spreminja se temperature vode. Onesnaženo vodo se prednostno očisti.
- Na naravno vrednoto se ne odlaga odpadkov.

4. Botanične naravne vrednote

Na naravni vrednoti

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti zunaj naravne vrednote, izvaja na način in v takem obsegu, da se bistveno ne spremenijo življenjske razmere na rastišču in da se ohranja rastline, zaradi katerih je del narave opredeljen za naravno vrednoto. Na način in v obsegu iz prejšnjega stavka se izvaja tudi odstranjevanje ali spreminjanje vegetacije, spreminjanje vodnih razmer (npr. osuševanje, dviganje ali spuščanje gladine podtalnice, poplavitve, zamenjava sladke vode s slano in obratno), spreminjanje kislosti oziroma alkalnosti tal, odstranjevanje zemlje, ruše ali kamninske podlage, zasipavanje, nasipavanje, vključno z odlaganjem odpadnih materialov. Pri tem se izkoristijo vse možne tehnične rešitve, da se naravna vrednota čim manj poškoduje.
- Rastlin se ne nabira, izkoreninja, lomi ali drugače poškoduje ali uničuje, razen za znanstveno-raziskovalno delo v obsegu, ki ne vpliva negativno na stanje populacije in na rastišče.
- Zraka se ne onesnažuje s prahom, aerosoli ali strupenimi plini, tako da se rastlin ne poškoduje in da se ne slabšajo možnosti za rast.
- Rastlin se ne požiga.
- Sestave biocenoze se ne spreminja z vnašanjem rastlin tujerodnih vrst.
- Na naravni vrednoti se ne uporablja kemičnih sredstev za uničevanje živali in rastlin. Preprečuje se naravno sukcesivno zaraščanje rastišč, če je to strokovno utemeljeno.
- Na naravni vrednoti, kjer se rastišče vzdržuje s tradicionalno kmetijsko rabo, se upošteva zlasti naslednje usmeritve: način in količina gnojenja se ne spreminjata glede na tradicionalen način gnojenja, na rastišča se ne vnaša mineralnih gnojil, pri času košnje se upošteva življenjski cikel rastlin, po možnosti se kosi po semenitvi, intenzivnosti paše se ne povečuje nad tradicionalno.

5. Zoološke naravne vrednote

Na naravni vrednoti

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti zunaj naravne vrednote, izvaja na način in v takem obsegu, da se bistveno ne spremenijo življenjske razmere za živali. Na način in v obsegu iz prejšnjega stavka se izvaja tudi odstranjevanje ali spreminjanje vegetacije, spreminjanje vodnih razmer (npr. osuševanje, dviganje ali spuščanje gladine podtalnice, poplavitve, zamenjava sladke vode s slano in obratno), spreminjanje temperature vode, spreminjanje kislosti oziroma alkalnosti tal, odstranjevanje zemlje, ruše ali kamninske podlage, zasipavanje, nasipavanje, vključno z odlaganjem odpadnih materialov. Pri tem se izkoristijo vse možne tehnične rešitve, da se naravna vrednota čim manj poškoduje.
- Posege, dejavnosti in aktivnosti na naravni vrednoti se izvaja tako, da se način in čas opravljanja posegov, dejavnosti in aktivnosti kar najbolj prilagodita življenjskim ciklom živalim; posege, dejavnosti in aktivnosti se izvaja v času, ki ne sovпада z obdobji, ko živali potrebujejo mir, npr. sekanje grmišč se opravlja po gnezditvenem času ptičev, kmetijska in druga opravila, ki lahko uničijo gnezda ali mladiče, se opravljajo po gnezdenju ali poleganju mladičev in na način, da se živali lahko umaknejo.

- Živali se ne vznemirja, preganja, nabira, zastruplja ali drugače uničuje.
- Sestave zoocenoze se ne spreminja z naseljevanjem živali tujerodnih vrst.
- Eksplozij ali drugih dejanj, ki povzročajo močan hrup ali vibracije, se ne izvaja.
- Ponoči se naravne vrednote ne osvetljuje.
- Ne slabša se kvalitete površinske vode, tako da se ne slabšajo življenjske razmere za živali.
- Zrak se ne onesnažuje s prahom, aerosoli ali strupenimi plini, tako da se ne slabšajo življenjske razmere za živali.

6. Ekosistemske naravne vrednote

Na naravni vrednoti

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti zunaj naravne vrednote, izvaja na način in v takem obsegu, da se populacije rastlinskih in živalskih vrst pretežno ohranijo. Na način in v obsegu iz prejšnjega stavka se izvaja tudi odstranjevanje ali spreminjanje vegetacije, spreminjanje vodnih razmer (npr. osuševanje, dviganje ali spuščanje gladine podtalnice, poplavitve, zamenjava sladke vode s slano in obratno), spreminjanje kislosti oziroma alkalnosti tal, odstranjevanje zemlje, ruše ali kamninske podlage, zasipavanje, nasipavanje, vključno z odlaganjem odpadnih materialov. Pri tem se izkoristijo vse možne tehnične rešitve, da se naravna vrednota čim manj poškoduje.
- Ne slabša se kvalitete površinske vode, tako da se ne slabšajo življenjske razmere za rastline in živali.
- Zrak se ne onesnažuje s prahom, aerosoli ali strupenimi plini, tako da se ne slabšajo življenjske razmere za rastline in živali.
- Sestave biocenoze se ne spreminja z naseljevanjem živali tujerodnih vrst.
- Na naravno vrednoto se ne vnaša gensko spremenjenih organizmov.

7. Krajinske vrednote

Na krajinski vrednoti

- Gradnja objektov, vključno z enostavnimi objekti, se izvaja tako, da se izkoristijo vse možne tehnične ali druge rešitve, da se bistveno ne spremenijo lastnosti krajinskih elementov ter da se pri tem upošteva njihovo razporeditev v prostoru. Pri tem se izkoristijo tudi vse možne tehnične ali druge rešitve, da se objekti čim bolj skladno z lastnostmi obstoječih krajinskih elementov vključijo v krajino.
- Kmetijska dejavnost se izvaja tradicionalno, pri čemer se zlasti ohranjajo značilni krajinski elementi in strukture, kot so reliefna razgibanost tal, živice, posamezni grmi, drevesa, suhozidi, ograje ipd. ter značilna parcelacija kmetijskih površin. Nove objekte, potrebne za opravljanje kmetijske dejavnosti, se namešča tako, da se ohranjajo lastnosti krajinskih elementov in prostorsko tako, da se ne porušijo zakonitosti prostorske razporeditve elementov v krajini.
- Odpadkov in drugega materiala, vključno z odpadnim izkopnim ali gradbenim materialom, se ne odlaga.
- Krajinsko vrednoto se lahko uredi za obisk javnosti z nadelavo poti, razgledišč, počivališč, postavitvijo ograj, tabel z informacijami, opozorili in podobno, vendar tako, da se elementi ureditve čim bolj skladno vključijo v krajino.

3.3.3 KONKRETNE VARSTVENE USMERITVE

Dragonja – vodotok (50)

- Pri prečkanju vodotoka ali gradnji ob vodotoku se prepreči zasipavanje struge in brežin vodotoka;

- Med izvedbo del se prepreči onesnaženje vode v vodotoku;
- Zaradi preprečitve poslabšanja kakovosti tal in vode v reki Dragonji, naj se zagotovi, da se odcedne vode s cestišč ne izlivajo v reko Dragonjo oz. da se pred iztokom ustrezno prečistijo.
- Zaradi nizkih pretokov in značilnosti presihanja vode, se iz vodotoka ne odvzema vode za potrebe gradnje;

Stena v dolini Dragonje (301)

- Cestišča in druge objekte se namesti v čim večji oddaljenosti od Stene, tako da je vpliv onesnaženja (hrup, izpušni plini) čim manjši;
- V kolikor se trasa ceste približa Steni, naj se namestijo protihrupne ograje in izvede ustrezna zasaditev;

Škocjanski zatok (1265)

- Pri osvetljevanju cestišč, naj se uporabijo žarnice s svetlobo valovne dolžine, ki je najmanj moteča za živali – rumena, oranžna ali rdeča svetloba, ki ne oddaja UV spektra (npr. natrijeve plinske žarnice).
- Zaradi preprečitve osvetljevanja naravnega rezervata Škocjanski zatok, ter naravnega spomenika Stena, naj se cestna razsvetljava načrtuje v najmanjšem možnem obsegu in tako, da je usmerjena samo na območje cestišč.
- Zaradi preprečitve poslabšanja kakovosti tal in vode v naravnem rezervatu Škocjanski zatok, naj se zagotovi, da se odcedne vode s cestišč ne izlivajo na območje naravnega rezervata ali v razbremenilnik Rižane (Ara) oz. da se pred iztokom ustrezno prečistijo.

3.4 PRIPOROČILA ZA VARSTVO NOVO PREDLAGANIH NARAVNIH VREDNOT

Priporočila za varstvo novo predlaganih naravnih vrednot

Za novo predlagane naravne vrednote se upoštevajo splošne in podrobnejše varstvene usmeritve navedene v poglavjih 3.3.1 in 3.3.2 in naslednja konkretna priporočila:

Na območju krajinskih naravnih vrednot se ohranjajo kmetijske terase s suhozidi, drevesna in grmovna vegetacija na strmih pobočjih, večja drevesa in živice med kmetijskimi površinami.

3.5 USMERITVE ZA OHRANJANJE HABITATNIH TIPOV V UGODNEM STANJU

Habitatni tip je v ugodnem stanju, če je naravna razširjenost habitatnega tipa in območij, ki jih posamezen habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva, stabilna ali se veča, če obstajajo in bodo v predvidljivi prihodnosti verjetno še obstajali specifična struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrezna raba, ki zagotavljajo njegovo dolgoročno ohranitev, in če je zagotovljeno ugodno stanje značilnih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (3. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Specifične strukture habitatnega tipa in naravni procesi oziroma ustrezna raba so opredeljeni z najpomembnejšimi varstvenimi cilji za doseganje ustreznih ekoloških razmer za posamezne skupine habitatnih tipov. Ekološke razmere so ustrezne, kadar se izkazujejo take lastnosti nežive ali žive narave, ki omogočajo obstoj habitatnega tipa in njegovo ugodno stanje (3. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Habitatni tipi se ohranjajo v ugodnem stanju tako, da se posegi in dejavnosti na območjih habitatnih tipov zlasti na tistih območjih, na katerih so ti habitatni tipi dobro ohranjeni, načrtujejo tako, da je njihov neugoden vpliv čim manjši, in sicer na način in v obsegu:

- da se v kar največji možni meri ohranja ali večja naravna razširjenost teh habitatnih tipov in območij, ki jih posamezni habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva,
- da se ohranja specifične strukture habitatnega tipa in naravne procese ali ustrezno rabo v skladu z varstvenimi cilji in
- da se ohranja ugodno stanje za te habitatne tipe značilnih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst v skladu z varstvenimi cilji iz predpisov, ki urejajo varstvo zavarovanih prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (4. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Pred odločitvijo o prostorskih ureditvah in rešitvah, ki se nanašajo na območja s predvidenimi spremembami rabe prostora oziroma razmestitvijo dejavnosti v prostoru, je treba ugotoviti prisotnost habitatnih tipov navedenih v poglavju 2.3 na teh območjih in njihovo stanje ohranjenosti (4. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Ugodno stanje habitatnih tipov se zagotavlja tudi z določitvijo ekološko pomembnih območij in posebnih varstvenih območij, v katerih so habitatni tipi iz poglavja 2.3 ustrezno vključeni glede na obseg in razporeditev (5. člen Uredbe o habitatnih tipih).

Usmeritve za ohranjanje ugodnega stanja habitatnega tipa:

1. na območju habitatnih tipov sladkih voda:

- Površinske in podzemne vode se ne onesnažuje, obstoječe dejavnike onesnaževanja se zmanjšuje. (npr. z gradnjo čistilnih naprav in kanalizacijskih sistemov, na obrežju se ne uporablja mineralnih gnojil in pesticidov, ne izliva se gnojnice, olj itd). Upoštevajo se navodila za izvajanje dobre kmetijske prakse pri gnojenju (Ur. list RS, št. 34/00) in Uredbo o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Ur. list RS, št. 68/96) ter za onesnaževalce Uredbe po Zakonu o varstvu okolja.
- Ne spreminja se naravna struktura habitatnega tipa z naravno dinamiko njegovega spreminjanja (nastajanje erozijskih zjed ipd).
- Vodnogospodarska dela se ne opravljajo v razmnoževalnem času živali; opravljajo se na način, ki najmanj poškodujejo življenjske prostore. Vodnogospodarsko čiščenje brežin se opravlja v eni sezoni enoobrežno ali na krajših odsekih dvoobrežno.
- Vode se praviloma ne odvzema, izjemoma pa se jo odvzema toliko, da v obdobju, ko je naravno stanje voda najnižje, lahko preživijo najbolj občutljive živali.
- Objektov, ki prekinjajo zveznost vodnega toka se ne gradi, v primeru, ko drugih možnosti ni, pa se jih gradi tako, da se ob njih z dodatnimi tehničnimi rešitvami vzpostavi povezava s celotnim tokom;
- Regulacije se praviloma ne izvajajo. Ohranjajo se poplavna območja in obvodni pasovi vegetacije.

2. na območju habitatov grmišč in travišč:

- Razgibanost površja, kar je osnova ustreznim ekološkim pogojem za ohranitev habitatov se ne spreminja.
- Kislosti oz alkalnosti tal se ne spreminja, zlasti ne neposredno na rastišču rastlin ali območju, ki je življenjski prostor ali del življenjskega prostora občutljivih talnih živali.
- Izvaja se takšna raba grmišč in travišč, ki ohranja habitate grmišč in travišč. (košnja, paša ipd.).
- Raba na habitatnih tipih travišč in zemljišč se izvaja na način in v času, ki zagotavlja ugodno stanje habitatnega tipa in je za rastline in živali najmanj moteč.
- Kmetijske površine se gnoji na uveljavljen (obstoječ, tradicionalen) način, s hlevskim gnojem; ne uporablja se mineralnih gnojil in gnojevke. Škropiva se uporabljajo čim manj. Upoštevajo se navodila za izvajanje dobre kmetijske prakse pri gnojenju (Ur. list RS, št. 34/00) in Uredbo o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Ur. list RS, št. 68/96) ter za onesnaževalce Uredbe po Zakonu o varstvu okolja.

3. na območju gozdnih habitatnih tipov:

- Ohranja se namembnost zemljišč, ki omogoča ohranjanje gozdnih habitatnih tipov.
- Gospodarjenje z gozdovi se izvaja tako, da se ohrani čim bolj naravni podobna raznolikost gozdne strukture v različnih starostnih fazah ter naravni procesi. V gozdovih z gospodarsko rabo se opredelijo območja s funkcijo ohranjanja oziroma večanja biotske raznovrstnosti gozda - ekocelice.
- Pri gradnji javne infrastrukture (ceste, daljnovodi, kablovodi itd) se prednostno izkoriščajo obstoječi koridorji.

3.6 USMERITVE ZA VARSTVO EKOLOŠKO POMEMBNIH OBMOČIJ

Varstvene usmeritve za ekološko pomembna območja se določajo za načrtovanje prostorskih ureditev in rešitev ter urejanja in rabe naravnih dobrin ter za izvajanje posegov in dejavnosti, z namenom, da se ohranja ali dosega ugodno stanje tistih habitatnih tipov ter rastlinskih in živalskih vrst in njihovih habitatov, zaradi katerih je ekološko pomembno območje opredeljeno.

Na ekološko pomembnih območjih se v primeru obstoja alternativnih možnosti prostorske ureditve ne načrtujejo, če se zaradi njihove izvedbe lahko bistveno poslabša ugodno stanje habitatnih tipov ali vrst, zaradi katerih je ekološko pomembno območje opredeljeno, v drugih primerih pa se načrtujejo tako, da je njihov neugoden vpliv čim manjši.

3.6.1 SPLOŠNE VARSTVENE USMERITVE NA EKOLOŠKO POMEMBNIH OBMOČJIH

- Na ekološko pomembnih območjih, ki niso tudi posebna varstvena območja, so vsi posegi in dejavnosti možni, načrtuje pa se jih tako, da se v čim večji možni meri ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst, njihova kvaliteta ter povezanost habitatov populacij in omogoča ponovno povezanost, če bi bila le-ta z načrtovanim posegom ali dejavnostjo prekinjena.
- Naravna razširjenost habitatnega tipa ali habitata vrste je območje, znotraj katerega so prisotni naravno obstoječi deli habitatnega tipa ali habitati osebkov oziroma populacij vrste, za selilske vrste živali, tudi tisti, kjer so živali prisotne samo v določenih letnih obdobjih ter za izumrle vrste tudi tisti, v katerih še obstajajo približno enaki abiotski in biotski dejavniki, kot so bili pred iztrebitvijo.
- Pri izvajanju posegov in dejavnosti, ki so načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitatne tipe, rastline in živali ter njihove habitate čim manjši.

3.6.2 PODROBNEJŠE VARSTVENE USMERITVE NA EKOLOŠKO POMEMBNIH OBMOČJIH

- Gradbene posege in zemeljska dela kot so odstranjevanje zemlje, ruše, kamninske podlage, zasipavanje z izkopnimi materiali se v primeru, da ni drugih prostorskih možnosti, izvaja le na tistih delih območij, ki niso vitalni deli življenjskih prostorov kvalifikacijskih rastlinskih in živalskih vrst. Pri izvajanju posegov in pri objektu, ki je rezultat gradnje, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da se zmanjša negativen vpliv na rastline in živali ter njihove habitate.
- Prometna infrastruktura se gradi tako, da ne prekinja selitvenih poti oz. povezovalnih območij, oz. v primeru, ko drugih možnosti ni, da se prek glavnih selitvenih poti in povezovalnih območij zgradijo viadukti, zeleni mostovi, tuneli ali drugi objekti, ki omogočajo prehod živalim. Na obstoječih infrastrukturnih objektih, ki so prekinili selitvene poti, se z gradnjo prehodov ter dodatnimi tehničnimi rešitvami ponovno vzpostavi možnost prehajanja. Pod viadukti, podhodi, na nadvodih in podobnimi prehodnimi potmi ter na njihovih izhodnih oz. vhodnih območjih se ne postavlja ograj in drugih objektov, ki bi ovirali prehod živali. Prav tako se na navedenih mestih ne opravljajo dejavnosti, ki bi

- ovirale prehod živalim. Obstoječe viadukte, podhode in nadhode se dodatno opremi, oz. prilagodi, tako da se živalim olajša prehod.
- Ograje in druge fizične ovire se postavlja upoštevaje dnevne ali sezonske poti živali, tako da so živali čim manj ovirane. V primeru, da ograje motijo živali ali celo preprečujejo njihovo gibanje, se postavljajo le začasno ali se z dodatnimi tehničnimi rešitvami omogoči prehod prek njih.
 - Čas izvajanja posegov ter opravljanja dejavnosti se kar najbolj prilagodi življenjskim ciklom živali, tako da poseganje oz. opravljanje dejavnosti ne ali v čim manjši možni meri sovпада z obdobji, ko živali potrebujejo mir, zlasti v času razmnoževanja in vzrejanja mladičev ter prezimovanja.
 - Odpadkov se ne odlaga, če obstaja možnost negativnega vpliva na habitate rastlin in živali. Odlagališča odpadkov se kar najbolj oddvoji od naravnega okolja, tako da je živalim onemogočen dostop do dodatnega vira hrane. Odlagališča odpadkov, ki negativno vplivajo na rastline in živali in njihove habitate, se sanira.
 - Zrak se ne onesnažuje s prahom, aerosoli ali strupenimi plini. Obstoječe vire onesnaževanja v območjih in njihovih vplivnih območjih se uvrsti med prednostna za sanacijo (gradnja čistilnih naprav).
 - Eksplozij ali drugih dejanj, ki povzročajo močan hrup ali vibracij se ne izvaja.
 - Naprav, ki povzročajo močna elektro-magnetna sevanja (radarji, visokonapetostni daljnovodi ipd.) ali zračne vibracije se ne namešča. Takšnih naprav se tudi ne namešča v vplivnem območju.
 - Ponoči se ne osvetljuje, v primeru osvetljevanja v naseljih, ki so v vplivnem območju pa se osvetljuje časovno omejeno in z dodatnimi tehničnimi rešitvami, ki prostorsko omejujejo svetlobo; uporablja se svetlobo valovne dolžine, ki je najmanj moteča za živali.
 - Sestave biocenoze se ne spreminja z naseljevanjem tujerodnih rastlin in živali.

3.6.3 KONKRETNE VARSTVENE USMERITVE NA EKOLOŠKO POMEMBNIH OBMOČJIH

- Zaradi zmanjšanja umetnega osvetljevanja območja, naj se cestna razsvetljava načrtuje v najmanjšem možnem obsegu in tako, da je usmerjena samo na območje cestišč.
- Pri osvetljevanju cestišč, naj se uporabijo žarnice s svetlobo valovne dolžine, ki je najmanj moteča za živali – rumena, oranžna ali rdeča svetloba, ki ne oddaja UV spektra (npr. natrijeve plinske žarnice).

3.7 USMERITVE ZA VARSTVO POSEBNIH VARSTVENIH OBMOČJIH (OBMOČJIH NATURA 2000)

Na Natura območju je treba izvesti presojo sprejemljivosti planov, programov, načrtov, prostorskih ali drugih aktov oziroma presojo sprejemljivosti posegov v naravo v primerih in na način, kot je to določeno s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave (8. člen Uredbe o posebnih varstvenih območjih (Območjih Natura 2000)).

3.7.1 SPLOŠNE VARSTVENE USMERITVE NA POSEBNIH VARSTVENIH OBMOČJIH:

- Na posebnih varstvenih območjih se posege in dejavnosti načrtuje tako, da se v čim večji možni meri:
 - ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst;
 - ohranja ustrezne lastnosti abiotskih in biotskih sestavin habitatnih tipov, njihove specifične strukture ter naravne procese ali ustrezno rabo;
 - ohranja ali izboljšuje kakovost habitata rastlinskih in živalskih vrst, zlasti tistih delov habitata, ki so bistveni za najpomembnejše življenjske faze kot so zlasti mesta za razmnoževanje, skupinsko prenočevanje, prezimovanje, selitev in prehranjevanje živali;

- ohranja povezanost habitatov populacij rastlinskih in živalskih vrst in omogoča ponovno povezanost, če je le-ta prekinjena.
- Pri izvajanju posegov in dejavnosti, ki so načrtovani v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvedejo vsi možni tehnični in drugi ukrepi, da je neugoden vpliv na habitatne tipe, rastline in živali ter njihove habitate čim manjši.
- Čas izvajanja posegov, opravljanja dejavnosti ter drugih ravnanj se kar najbolj prilagodi življenjskim ciklom živali in rastlin tako, da se:
 - živalim prilagodi tako, da poseganje oziroma opravljanje dejavnosti ne, ali v čim manjši možni meri, sovpada z obdobji, ko potrebujejo mir oziroma se ne morejo umakniti, zlasti v času razmnoževalnih aktivnosti, vzrejanja mladičev, razvoja negibljivih ali slabo gibljivih razvojnih oblik ter prezimovanja,
 - rastlinam prilagodi tako, da se omogoči semenenje, naravno zasajevanje ali druge oblike razmnoževanja.
- Na posebna varstvena območja se ne vnaša živali in rastlin tujerodnih vrst ter gensko spremenjenih organizmov.

3.7.2 PODROBNEJŠE VARSTVENE USMERITVE NA POSEBNIH VARSTVENIH OBMOČJIH

Glede na varstvene cilje določene v Prilogi 2 Uredbe o posebnih varstvenih območjih, se na območju Škocjanskega zatoka med drugim:

- z ustreznimi ukrepi v času gradnje in obratovanja ceste zagotavlja mir okoli gnezdišč, zlasti za na vznemirjanje občutljivih vrst;
- z ustreznimi ukrepi v času gradnje in obratovanja ceste zagotavlja mir na najpomembnejših počivališčih in prezimovališčih vodnih ptic;
- prepreči odtok odpadnih vod iz gradbišča in cestišč na območje habitatov;

Na območju Slovenske Istre se:

- posegi in dejavnosti načrtujejo tako, da se zagotovi ohranitev travnišč v obstoječem obsegu in stanju,
- prepreči odlaganje gradbenega materiala izven za to določenih deponij, tako da se materiala ne odlaga na območju travnišč in gozdnih habitatov ter da se ne zasipava kalov;
- posegi in ureditve načrtujejo in izvajajo tako, da se ne spremeni vrstna sestava vegetacije;
- trasa ceste načrtuje tako, da se travnišni in gozdni habitati ohranjajo v čimvečji možni meri, da se obseg usekov in vkopov zmanjša na najmanjšo možno mero in da se prepreči odstranjevanje vegetacije, ki povzroča erozijo flišnega sveta;

3.7.3 KONKRETNE VARSTVENE USMERITVE NA POSEBNIH VARSTVENIH OBMOČJIH

- Pri osvetljevanju cestišč, naj se uporabijo žarnice s svetlobo valovne dolžine, ki je najmanj moteča za živali – rumena, oranžna ali rdeča svetloba, ki ne oddaja UV spektra (npr. natrijeve plinske žarnice).
- Travišni habitati Slovenske Istre se ohranjajo tako, da se ob odkopavanju ločijo zgornje plasti – ruša, ki se ustrezno deponira in se po končanih delih ponovno razgrne. Za setev trave se uporabljajo mešanice trav z lokalno značilnimi vrstami.

3.8 PRIPOROČILA ZA OHRANJANJE BIOTSKE RAZNOVRSTNOSTI V KRAJINI

V skladu s Strategijo ohranjanja biotske raznovrstnosti v Sloveniji, naj se s ciljem ohranjanja krajinske pestrosti in kulturne identitete krajine s prostorskim načrtovanjem zmanjšajo škodljivi učinki prostorskih posegov na krajino ter njene naravne in kulturne vrednote.

Na območju Slovenske Istre naj se upoštevajo priporočila za ohranjanje biotske raznovrstnosti v krajini, ki izhajajo iz 35. člena ZON:

- Brežine cestnih usekov in nasipov naj se uredijo v terasah (suhozidi) in v čim večji meri namenijo kmetijski rabi (npr. oljčni nasadi) oz. zasadijo z avtohtonimi rastlinskimi vrstami.
- Ohranjajo se drevesne in grmovne živice ter vodotoki.
- Vodotoki se ne regulirajo oz. se izvede njihova renaturacija.

4 KONKRETNE SMERNICE ZA IZDELAVO PROJEKTOV

Na podlagi 1. odstavka 105. člena ZON podajamo v nadaljevanju smernice (pogoje) za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- Prehodi infrastrukturnih objektov prek grap in dolin naj se v čim večji meri izvedejo z viadukti, tako da je možen prehod divjadi, dvoživk in drugih živali.
- Pri gradnji objektov z nasipavanji prek vodotokov (Dragonja, Drnica, Medljanščica...) naj se zagotovijo ustrezni podhodi za prehod dvoživk, sesalcev in drugih živali.
- V lokacijski načrt naj bodo vključene vse predlagane deponije gradbenega materiala (trajne in začasne) ter manipulativne površine, gradbeni platoji in podobno, ki se predvidijo za čas gradnje. Pri določitvi lokacij se upoštevajo usmeritve in priporočila navedena v naravovarstvenih smernicah.
- V kolikor bodo dela ob Škocjanskem zatoku posegala v območje naravnega rezervata oz. bodo med gradnjo možni vplivi na zavarovano območje, je potrebno zagotoviti naravovarstveni nadzor in o začetku del pravočasno obvestiti upravljavca ter pristojni organ, ki bo izvajal naravovarstveni nadzor.

5 POGOJI

I. Pred sprejetjem prostorskega akta je treba pridobiti mnenje o sprejemljivosti prostorske ureditve z vidika varstva narave - **naravovarstveno mnenje**. Brez naravovarstvenega mnenja ali obvestila, da izdelava naravovarstvenih smernic ni potrebna, ni mogoče sprejeti omenjenega prostorskega akta (6. odstavek 97. člena ZON).

Naravovarstveno mnenje izda organizacija, pristojna za ohranjanje narave, ko prejme zahtevo pripravljavca akta. Tej zahtevi je treba priložiti **končni predlog tega akta** ter ustrezno **obrazložitev**, kako je pripravljavec ob pripravi akta upošteval naravovarstvene smernice (7. odstavek 97. člena ZON).

Grafični del končnega predloga prostorskega akta naj bo, če je mogoče v digitalni, sicer pa v analogni obliki, in sicer namenska raba prostora ter območja varovanj in omejitev v merilu 1 : 5000, tematske karte pa v merilu 1 : 25000.

Besedilo končnega predloga prostorskega akta naj vsebuje poglavje »Ohranjanje narave« z navedbo zavarovanih območij, naravnih vrednot, ekološko pomembnih območij in območij Natura 2000 ter doda naslednja vsebina:

Pri načrtovanju posegov v prostor se upoštevajo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti navedeni v strokovnem gradivu »Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja« (ZRSVN, OE Piran, september 2004), ki so priloga temu odloku.

Obrazložitev, kako je pripravljavec ob pripravi akta upošteval naravovarstvene smernice, naj vsebuje naslednjo razlago:

- opis vsebin iz naravovarstvenih smernic, ki so bile pri pripravi prostorskega akta upoštevane (npr. katera območja oz. objekti, katere usmeritve);
- opis vsebin iz naravovarstvenih smernic, ki niso bile upoštevane z ustrezno obrazložitvijo za vsako območje oz. objekt.

II. Za posege na zavarovanih območjih izda soglasje Zavod RS za varstvo narave.

6 LITERATURA IN VIRI

Agencija RS za okolje, 2001. Pregled stanja biotske raznovrstnosti in krajinske pestrosti v Sloveniji, Ljubljana.

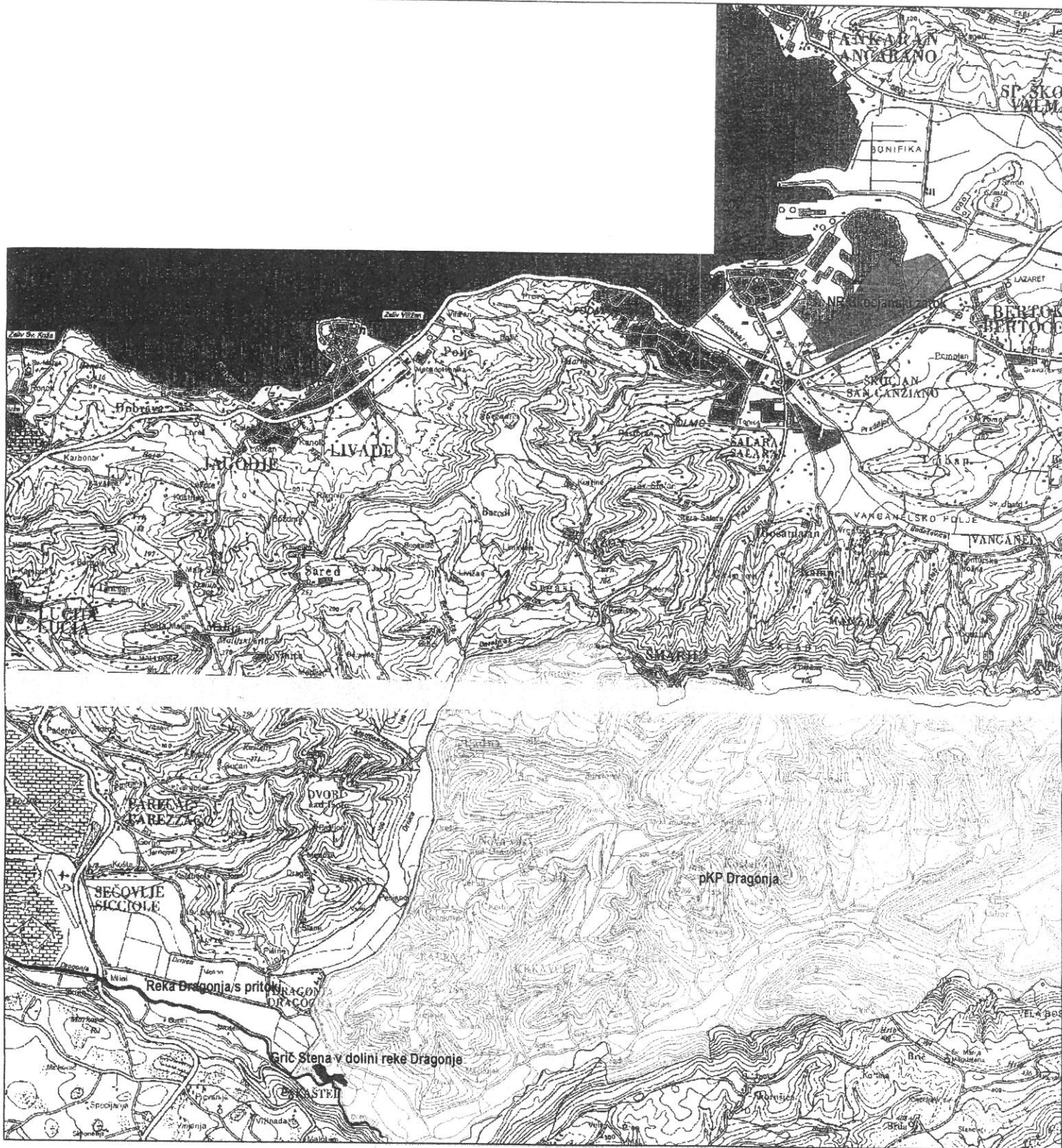
Agencija RS za okolje in Zavod RS za varstvo narave, 2002. Razvrstitev naravnih vrednot na vrednote državnega in lokalnega pomena za območje, ki ga pokriva ZRSVN, OE Piran, strokovni predlog.

Božič, L., 2003. Mednarodno pomembna območja za ptice v Sloveniji 2. Predlogi Posebnih zaščitnih območij (SPA) v Sloveniji. DOPPS, Monografija DOPPS št. 2, Ljubljana

Turk, R., Križan, B., Biščak, D., Guštin, B., Ravnik, M., Sodnik, N., 1987. Strokovne osnove za razglasitev naravnih znamenitosti v občini Piran. MZVNKD Piran.

7 PRILOGE

- Priloga 1: Zavarovana območja in tisti deli narave, ki naj se zavarujejo
- Priloga 2: Naravne vrednote
- Priloga 3: Ekološko pomembna območja
- Priloga 4: Posebna varstvena območja (območja Natura 2000)
- Priloga 5: Zakon o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98) in Odlok o razglasitvi posameznih naravnih spomenikov in spomenikov oblikovane narave v občini Piran (Primorske novice, Uradne objave št. 5/90)



Priloga 1: zavarovana območja in tisti deli narave, ki naj se zavarujejo

Legenda

- Naravni spomenik
- NR Škocjanski zatok
- pKP Dragonja

1:50.000

Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja





Pripravila:
T. Trampuš, Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Piran, september 2004





Priloga 2: Naravne vrednote

Legenda

-  Naravne vrednote
-  Novo predlagane naravne vrednote

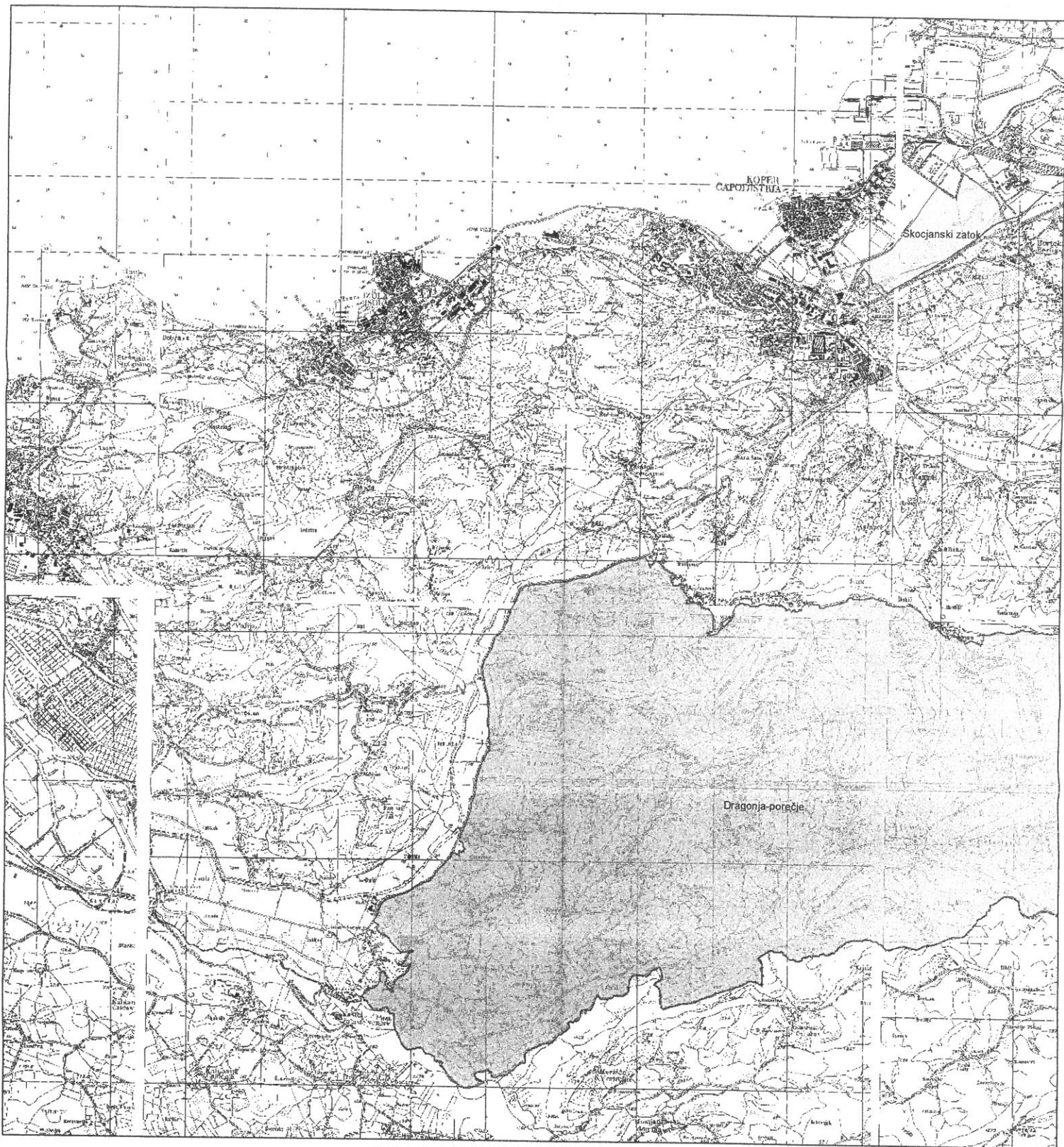
1:50.000

Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dravograd



Priloga 2:
T. Trampuš, Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Piran; september 2004





Priloga 3: Ekološko pomembna območja

Legenda

 Ekološko pomembna območja

1:50.000

Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dragonja



Pripravila:
T. Trampuš, Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Piran, september 2004





Priloga 4: posebna varstvena območja (Območja Natura 2000)

Legenda

SKUPINA

-  območja pomembna za ptice
-  območja pomembna za habitate in vrste

1:50.000

Naravovarstvene smernice za državni lokacijski načrt za hitro cesto na odseku Koper-Dravograd



Pripravila:
T. Trampuš, Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Piran; september 2004

